

Skrivelse angående svenska språket i äldreomsorgen

Brist på svenska språket inom äldreården kan leda till kommunikationsproblem mellan vårdpersonal och brukare. Det kan vara svårt för personalen att förstå den äldres behov och önskemål, vilket i sin tur riskerar att leda till felbehandling och missförstånd.

Språkbrister leder till problem i det dagliga arbetet, som överlämningar, dokumentation, kontakter med närstående och andra yrkesgrupper och myndigheter som har stor vikt för den äldres bästa.

Om brukaren inte kan kommunicera ordentligt med personalen riskerar det dessutom att leda till isolering och ensamhet. Att kommunicera effektivt och förstå varandra är avgörande för att kunna erbjuda en trygg vård och service för våra äldre. Att på ålderns höst få bli sedd, lyssnad på och förstådd ska vara en självklarhet.

För att förebygga dessa problem är det viktigt att alla i ledningen (chefer) inom äldreomsorgen ser till att personalen har tillräckliga kunskaper inom svenska.

I Stockholms stad finns det fristående aktörer som bedriver servicehus med till exempel arabisk profil, spansk profil och finsk profil. På dessa servicehus talas brukarens modersmål, visas TV-kanaler och äts det mat från hemlandet. Vi har dock inte kunnat hitta något liknande med en tydlig svensk profil.

Mot bakgrund av ovan önskar vi ställa följande frågor till förvaltningen:

1. Finns det något äldreboende i Stockholm som garanterar svenska traditioner och personal med mycket goda kunskaper i svenska?
2. Vad ser förvaltningen för förutsättningar för att införa språktester i svenska vid nyrekryteringar inom äldreomsorgen?
3. Kan förvaltningen identifiera några risker med införande av språktester?
4. Har det genomförts någon undersökning avseende svensk kunskaperna hos medarbetare inom äldreomsorgen?
5. Vad görs idag för att garantera en hög nivå i svenska språket hos medarbetarna?

Liliane Åkerlund (SD)
Åke Nordström (SD)